

Στις άλλες σελίδες:

- ΟΙ ΣΑΝΤΙΝΙΣΤΑΣ ΑΝΑΣΥΝΤΑΣΣΟΝΤΑΙ
- ΤΟ ΙΣΡΑΗΛ ΑΠΕΙΛΕΙ ΕΠΙΘΕΣΗ ΣΤΟ Ν. ΛΙΒΑΝΟ
- Ο ΔΗΜ. ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΤΙΣΜΟΣ
- ΕΡΕΥΝΑ ΣΤΟ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟ Α. ΧΑΡΑΛΑΜΠΙΔΗ

ΔΙΑΚΗΡΥΞΗ ΤΗΣ Σ.Ν. ΕΔΕΝ

ΤΟ ΛΜΗΡΟΙ ΣΤΟΝ ΑΓΩΝΑ

ΟΧΙ ΣΤΗΝ ΥΠΟΤΑΓΗ

ΟΛΟΙ ΣΤΗΝ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ ΤΗΣ ΕΔΕΚ ΣΤΙΣ 13 ΤΟΥ ΙΟΥΛΗ

Η 15η Ιουλίου είναι μια τραγική ημερομηνία για τον Κυπριακό λαό. Γιατί δεν ήταν μόνο η μέρα της φασιστικής επιδρομής μανίας, άλλη και η πρώτη φάση του σχεδίου για τη διχοτόμηση της Κύπρου. Η διοργάνωση η εκτέλεση του πραξικοπήματος, δεν ήταν πλήγμα για τον Κυπριακό λαό μόνον. Ήταν πλήγμα ενάντια στους λαούς ολόκληρης της Μέσης Ανατολής, καθώς και ενάντια στους λαούς της Ελλάδας και της Τουρκίας.

Η 15η Ιουλίου είναι σίγουρα μια εφιαλτική μέρα μέσα στη συνείδηση του κυπριακού λαού. Πέρα, όμως, από αυτό η βδομάδα της πραξικοπηματικής επικράτησης των πραχτόρων της χούντας, αποτελεί και τις μέρες της αντίστασης του λαού και της πιο αγωνιστικής του πρωτοπορίας, των δυνάμεων της ΕΔΕΚ και της ΕΔΕΝ.

Φυσικά για πολλές καταστάσεις οι ευθύνες είναι τεράστιες. Γιατί τα γεγονότα έδειξαν αρκετά καθαρά πως το πραξικό-

πημα θα μπορούσε να ηττηθεί καιρεια, αν παίρνονταν όλα τα απαραίτητα μέτρα, αν οι πλαταιες λαϊκες μάζες οργανώνονταν αποτελεσματικά σ' ένα αγωνιστικό αντιφασιστικό μέτωπο.

Εκ τών υστέρων πολλοί προσπάθησαν να οικειοποιηθούν την αντίσταση, ενώ ταυτόχρονα παραδέχονταν πως δεν είχαν όπλα, και πως ήταν ενάντια στη χρήση των όπλων. Διερωτάται κανένας με ποιες μέθοδες σκόπευαν ν' αντιμετωπίσουν τον ένοπλο φασισμό, τη στιγμή που η

διάβρωση του κράτους και των αστυνομικών δυνάμεων είχε φθάσει σ' ένα τέτοιο βαθμό που η αποτελεσματικότητά τους ήταν στην καλύτερη περίπτωση περιορισμένη.

Ομως η 15η Ιουλίου προσφέρει πολύτιμα μαθήματα: Οτι ο ένοπλος φασισμός αντιμετωπίζεται μόνο με την καλά οργανωμένη μαζική αντίσταση του λαού. Οτι ο ιμπεριαλισμός είναι ακόμα αδίσταχτος στην προσπάθειά του να διατηρεί την κυριαρχία πάνω στους λαούς. Οτι οι ντόπιοι αστοί δεν είναι σε θέση

να τα βάλουν με τον ιμπεριαλισμό και τα όργανα του τους φασίστες. Οτι η αποπολιτικοποίηση και ο εφησυχασμός που προωθούν και προωθούν ακόμα οι εκμεταλλευτικοί κύκλοι είχαν και θα έχουν αν δεν αντιμετωπιστούν στη ρίζα τους, καταστρεπτικά αποτελέσματα για το εργατικό κίνημα και το μέλλον του τόπου.

Η συγκέντρωση που διοργανώνει η ΕΔΕΚ στις 13 του Ιούλη στην πλατεία Ελευθερίας είναι μια εκδήλωση αντιφασιστική και αντιιμπεριαλιστική. Είναι μια εκδήλωση τιμής στα παλληκάρια που ηρώικα αντιστάθηκαν με κάθε μέσο στο φασισμό.

Καμμία άλλη πολιτική δύναμη δεν έχει τόσο δικαίωμα να μιλά και να τιμα την αντίσταση των ημερών εκείνων όσο η ΕΔΕΚ. Γιατί υπήρξε η πρωτοπορεία της αντίστασης, το πιο προχωρημένο κομμάτι του λαού που τάχθηκε με όλες τις δυνάμεις ενάντια στη χούντα.

Απο το 1974 μέχρι σήμερα έγιναν διάφορες εκδηλώσεις για την 15η Ιούλη. Η συντονιστική επιτροπή κομμάτων και οργανώσεων τις υποβίβασε σε υποτονικά και ανούσια πα-

νηγύρια που κατάστρεφαν το νόημα της αντίστασης. Και προ πάντων μειώναν και συγκρατούσαν την αγωνιστική διάθεση του λαού για να συνεχίσει ν' αντιστέκεται στα γνωστά σχέδια του ιμπεριαλισμού και των ντόπιων και ξένων συμμάχων του.

Η παλλαϊκή συγκέντρωση της ΕΔΕΚ στις 13 του Ιούλη έχει τούτο το νόημα:

- Ν' αποκαταστήσει το νόημα της αντίστασης και να τιμήσει όλους εκείνους που αντιμετώπισαν τη φασιστική σκανδαλή.

- Να διατρανώσει για μια ακόμη φορά τη λαϊκή απόφαση για τη συνέχιση του αγώνα, για πλήρη αντίθεση ενάντια στη γραμμή των υποχωρήσεων και των συμβιβασμών που νομιμοποιούν τα τετελεσμένα.

Όλοι λοιπόν στη συγκέντρωση της ΕΔΕΚ.

Όλοι η νεολαία στη συγκέντρωση της ΕΔΕΚ για να διατρανώσει την απόφασή της να συνεχίσει την αντίσταση.

Όλοι οι εργαζόμενοι και ο λαός στη συγκέντρωση της 13 Ιούλη για να πουν όχι στην εκμετάλλευση και τα σχέδια του ιμπεριαλισμού.

ΝΙΚΑΡΑΓΚΟΥΑ

ΟΙ ΣΑΝΤΙΝΙΣΤΕΣ ΑΝΑΣΥΝΤΑΣΘΑΝΤΑΙ

ΟΙ ΑΜΕΡΙΚΑΝΟΙ ΕΓΚΑΤΑΛΕΙΠΟΥΝ ΤΟΝ ΣΟΜΟΖΑ

Όπως και με τον Σάχη της Περσίας στην αρχή του χρόνου οι Αμερικανοί αναγκάζονται πια να εγκαταλείψουν άλλο ένα πιστό σύμμαχο τους τον δικτάτορα της Νικαράγουα Σομόζα. Μετά από μήνες ακαρπής παρασκηνιακής δραστηριότητας και μπροστα στο φάσμα μιας θριαμβευτικής στρατιωτικής επικράτησης των Σαντινιστών οι Αμερικανοί καλούν πια τον δικτάτορα να παραιτηθεί.

Η αποτυχία τους να πείσουν την Οργάνωση Αμερικανικών Κρατών (ΟΑΣ) να στείλει «ειρηνευτική δύναμη» στη Νικαράγουα κάμνει τη θέση τους απελπιστικά δύσκολη. Επίσημα τάσσονται υπέρ της δημιουργίας μιας δημοκρατικής κυβέρνησης ε-

πολίτευσης θα μετραπούν σε ανοιχτή σύγκρουση. Πολύ σύντομα μπροστα στη νέα εξουσία θα μπει το δίλημμα: Επάνοδος στην ιμπεριαλιστική εξάρτηση ή σοσιαλισμός; Το αποτέλεσμα αυτής της σύγκρουσης είναι σημαντικό όχι μόνο για τη Νικαράγουα

απεργία των επιχειρηματιών νωρίς τον περασμένο χρόνο.

● Ντανιέλ Ορτέγκα Σααβέρτα, ο μόνος Σαντινιστής μέλος της Επιτροπής, ηγέτης της «Τρίτης Φάλαγγας» μιας μετριοπαθούς πτέρυγας που περιέχει καθολικούς και άλλους μαρξίστες υποστηρικτές του FSLN

● Μοϊσές Χασσαν Μοράλες, Φυσικός που σπούδασε στην Αμερική, από Παλαιστινίο πατέρα και Νικαραγουανή μητέρα, ο μόνος από την Επι-

τροπή που εμφανίστηκε την τελευταία εβδομάδα στη Νικαράγουα οργανώνοντας την αντίσταση στις φτωχογειτονίες της Μανάγκουα.

ΕΝΟΠΛΙΑ ΣΩΜΑΤΑ ΑΝΘΡΩΠΩΝ

Με μια σύνδεση της Επιτροπής φαίνεται σε πρώτη οψη παράξενη οποιανδήποτε αντίρρηση των ΗΠΑ. Ομως αυτό που τους απασχολεί δεν είναι η σύνθεση της μελλοντικής κυβέρνησης της Νικαράγουα. Ξέρουν πολύ καλά πως

η πραγματική εξουσία βρίσκεται στους αυτούς που έχουν τα όπλα, πως το κράτος σε τελευταία ανάλυση δεν είναι τίποτε άλλο από ενοπλά σώματα ανθρώπων. Και η προσπάθεια τους είναι να αποκλείουν το μονοπώλιο της κατοχής όπλων από τους Σαντινιστές. Γι' αυτό τρέμουν μπροστα στη συντριβή της Εθνοφυλακής χωρίς την αντικατάσταση της από κάποιο σοβαρό αντίβαρο στους Σαντινιστές.

θικής ενότητας. Η υποκρίσια αυτής της θέσης γίνεται καθαρή αν σκεφτεί κανείς τις πραγματικές καταστάσεις μέσα στη χώρα. Αυτή τη στιγμή η Νικαράγουα ζει ένα εμφύλιο πόλεμο. Από τη μία βρίσκεται ο Σομόζα και η καλά εξοπλισμένη Εθνοφυλακή. Από την άλλη οι Σαντινιστές με την υποστήριξη όλων ανεξαιρέτως των πολιτικών καταστάσεων στη χώρα, όλων ανεξαιρέτως των στρωμάτων της κοινωνίας.

Ταυτόχρονα η σύνδεση της Επιτροπής δεν μπορεί να ικανοποιεί τις πλατειές μάζες της Νικαράγουα. Είναι τραγικό μετά από ένα ολοκληρωτικό ηρωικό αγώνα ο λαός να βρίσκεται και πάλι μπροστα σε μια ουσιαστικά αστική κυβέρνηση. Με μια τέτοια σύνδεση, μ' ένα τέτοιο πρόγραμμα η Νίκη των Σαντινιστών δεν θα αποτελέσει το τέλος της επανάστασης μά την αρχή της. Πολύ σύντομα η διάσταση απόψεων ανάμεσα στις διάφορες τάσεις της αντι-

αλλά για ολόκληρη τη Λατινική Αμερική.

ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ ΕΘΝΙΚΗΣ ΑΝΑΣΥΓΚΡΟΤΗΣΗΣ

Οι Σαντινιστές ανιχνεύσαν την εγκαθίδρυση μιας Προσωρινής Επιτροπής για την Κυβέρνηση Εθνικής Ανασυγκρότησης. Τα μέλη της κάθε άλλο παρα σκληροπυρηνικοί Σαντινιστές μπορούν να θεωρηθούν. Στην Επιτροπή συμμετέχουν:

● Βιολέττα Μπάρριος ντε Σιαμόρρο, η χήρα του Πέντρο Γιοακίν Σιαμόρρο Καρντενάλ, εκδότη της «Λα Πρένσα» μιας συντηρητικής αντιπολιτευτικής εφημερίδας, που δολοφονήθηκε τον Γενάρη του 78.

● Σέργκιο Ραμίρεζ Μερκάντο, Σοσιαλ-Δημοκράτης ευρωπαϊκού στυλ και μέλος των «Δώδεκα» ενός μετριοπαθούς πυρήνα παπάδων, προφασσορών και επιχειρηματιών.

● Αλφόνσο Ρομπέλο Καγιέχας, φιλοαμερικανός βιομήχανος που πρωτοστάτησε στην

ΤΟ ΠΡΑΞΙΚΟΠΗΜΑ ΣΤΗ ΓΚΑΝΑ

Το Επαναστατικό Συμβούλιο, δεν ανέβαλε τις εκλογές, οι οποίες και έγιναν, και μέχρι τον Οκτώβρη προτίθεται να διαλυθεί και να παραδώσει την εξουσία σε κυβέρνηση που θα σχηματιστεί από τα κόμματα που έλαβαν μέρος στις εκλογές. Στις εκλογές δεν επιτρέπεται σε ωρισμένους πολιτικούς να λάβουν μέρος και ήδη 60 ανώτεροι αξιωματικοί και πολίτες έχουν συλληφθεί και η περιουσία τους κατασχέθηκε. Το Επαναστατικό Συμβούλιο δεν εμπιστεύεται στην καινούργια κυβέρνηση πολιτών πως θα πραγματοποιήσει κάθαρση και για αυτό παραμένει στην εξουσία για να τελειώσει το έργο του. Μέχρι σήμερα έχουν δικασθεί και εκτελεσθεί δέκα στρατηγοί που είχαν θέσεις σε προηγούμενες στρατιωτικές κυβερνήσεις.

Πώς θα εξελεχθεί η κατάσταση στην Γκάνα και τι δυναμικές έχει εξαπωλήσει το πραξικόπημα; Πράγματι, σκοπός του Επαναστατικού Συμβουλίου είναι κάθαρση του στρατού και μετά θα αποχωρήσει. Οι αντιδραστικές δυνάμεις της χώρας θα επιτρέψουν στους νεαρούς αυτούς αξιωματικούς και στρατιώτες να συνεχίσουν ή οργανώνεται αντιπραξικόπημα; Τι εξωτερική υποστήριξη, πιθανόν να έχει το καινούργιο Επαναστατικό Συμβούλιο;

Όλες αυτές οι ερωτήσεις μένουν αναπάντητες και παρακολουθούνται.

Με μεγάλο ενδιαφέρον παρακολουθεί η εφημερίδα μας τις εξελίξεις στην Γκάνα, χώρα της δυτικής Αφρικής, όπου πρόσφατα πραγματοποιήθηκε πραξικόπημα απονεαρούς αξιωματικούς και απλα μέλη του στρατού. Λεπτομέρειες για το πως ακριβώς έγινε το πραξικόπημα ενάντια στο στρατιωτικό καθεστώς που υπήρχε και για το ιδεολογικό -πολιτικό υπόβαθρο του καινούργιου στρατιωτικού συμβουλίου είναι ακόμα ελλιπή. Επίσης τη στιγμή αυτή που γράφουμε, δεν είναι καθόλου σίγουρες ακόμα και οι πιο βραχυπρόθεσμες εξελίξεις.

Το πραξικόπημα, μέχρι τώρα, φαίνεται να ήταν το αποτέλεσμα μιας αντίδρασης από μέλη του στρατού στις πολυ, ασχημες συνθήκες που επικρατούσαν στο στρατό που γρήγορα και σχεδόν αυθόρμητα βρήκε πλατεία και μαζική υποστήριξη και έξω από το στρατό. Οι στρατηγοί που για επτά χρόνια κρατούσαν την εξουσία στην Γκάνα είχαν χρεωκοπήσει την χώρα με τα διεφθαρμένα καθεστώτα τους που ωμότατα και ολοφάνερα χρησιμοποιούσαν για τον προσωπικό εμπλουτισμό τους. Ο στρατός βρισκόταν σε κατάσταση διάλυσης με ελλείψεις τροφίμων και υλικού και η οικονομία της χώρας σε μια κρίση, στην οποία οι στρατηγοί την είχαν οδηγήσει και από την οποία ήταν αδύνατο να ανταπεξέλθουν. Όταν έγινε το πραξικόπημα υπήρχαν προγραμματισμένες εκλογές

από τους στρατηγούς που θα παρέδειξαν την εξουσία σε πολίτες.

Τα γεγονότα του πραξικόπηματος λέγουν αρκετά για τις συνθήκες αυτές που επικρατούσαν στην Γκάνα. Ο τότε αρχηγός του Επαναστατικού Συμβουλίου Τζέρι Ρώλινγκ στις 15 Μαΐου, με μια μικρή ομάδα αεροπόρων, θεαματικά έθεσε υπο κράτηση ωρισμένους ανώτερους αξιωματικούς του πεζικού καταγγέλωντας πως είχαν προσβάλει τον στρατό και την χώρα και πως αυτός και η ομάδα του θα πραγματοποιούσαν κάθαρση του στρατού. Ο Ρώλινγκ ο ίδιος συλληφθεί και παρουσιάστηκε σε στρατοδικείο. Στη δική του, υποστήριξε την πράξη του μιλώντας για τη διαφορά που επικρατούσε στο στρατό και στη χώρα και λέγεται πως ανέφερε την ανάγκη μιας «Αιθιοπικής επανάστασης» στην Γκάνα. Η δική του είχε μεγάλη δημοσιότητα και χιλιάδες λαού κατέβηκαν καθημερινά να τον χειροκροτήσουν όταν παρουσιάζονταν στο δικαστήριο. Στις 3 Ιουνίου άντρες από μια ομάδα πεζικού απελευθέρωσαν τον Ρώλινγκ. Κάλεσαν όλες τις μονάδες του στρατού και της αεροπορίας να εκλέξουν αντιπροσώπους και ανακοινώθει το καινούργιο Επαναστατικό Συμβούλιο που αποτελείται από ένα απλο στρατιώτη, τρεις υπαξιωματικούς, και έξη αξιωματικούς μέχρι το βαθμό του ταγματάρχη. Χύθηκε αίμα αλλά οι μάχες ήταν περιορισμένες και βραχύας διάρκειας.

ΤΟ ΙΣΡΑΗΛ ΑΠΕΙΛΕΙ ΕΠΙΘΕΣΗ ΣΤΟ ΝΟΤΙΟ ΛΙΒΑΝΟ

Μέχρι τώρα τα σχέδια της Αμερικής για «λύση» του Μεσανατολικού, μέσω των συμφωνιών του Καμπ Νταϊήβητ έχουν πετύχει μόνο την εξουδετέρωση της Αιγύπτου σαν αντιμαχόμενη δύναμη του Ισραήλ. Και αυτο ακόμα θα διαρκέσει μόνο όσον διαρκει το καθεστώς Σαντάτ ή παρόμοια καθεστώτα σαν κ' αυτο στην Αίγυπτο. Η Παλαιστινιακή Επανάσταση, παρ' όλες τις επιπρόσθετες δυσκολίες που αντιμετωπίζει συνεχίζει τον αγώνα της σήμερα στην ιδιαν ένταση και συνεχίζει τον αγώνα της σήμερα στην ιδιαν ένταση και συνεχίζει να αποτελει την κινητήρια δύναμη πολλων προοδευτικων ρευμάτων σ' ολόκληρο τον αραβικο κόσμο.

Η ανικανότητα του Αμερικανικού ιμπεριαλισμού και των οργάνων του να κτυπήσουν ουσιαστικά την Παλαιστινιακή επανάσταση, έστω και να την περιορίσουν είναι

Σήμερα υπάρχει επιδείνωση της κατάστασης στην Μέση Ανατολή, ειδικα μετα την πρόσφατη αερομαχία Ισραηλινων και Σύρων που προκαλει ανησυχίες.

καιρο. Επίσης ο Αράφατ πάει για να διερευνήσει αν η Σοβιετική Ένωση είναι διατεθειμένη να δώσει στην Συρία πιο σύγχρονα αεροπλάνα και όπλα.

Το Ισραήλ βλέπει πως η συμφωνία με την Αίγυπτο δεν θα οδηγήσουν σε τίποτε άλλο πέραν μιας χωριστής συμφωνίας ειρήνης Αιγύπτου — Ισραήλ. Ο αραβικος κόσμος συνεχίζει να στέκεται πλάι στους Παλαιστινίους και οι Παλαιστίνιοι δυναμικα απο το Νότιο Λίβανο οργανώνουν την αντίσταση ενάντια στο Ζιονισμο εντος και εκτος Ισραήλ. Η στρατιωτική επίθεση τους απέτυχε, όπως και ο καθημερινος βομβαρδισμος σχεδον ολόκληρης της περιοχής που ελέγχεται απο προοδευτικες δυνάμεις. Η προσπά-

δεν φαίνεται καθόλου εφικτή. Οι Παλαιστίνιοι σωστα εκμεταλλεύονται κάθε μέσο στην

διάθεση τους για την προώθηση του αγώνα. Το παράδειγμα είναι πολυ έντονο.

ΧΑΜΟΓΕΛΑ ΠΡΙΝ ΑΠΟ ΤΙΣ ΣΥΝΟΜΙΛΙΕΣ

— Χαμόγελα πριν τις συνομιλίες Σαντάτ - Μπαγκίν, στο 'Ελ 'Αρίς της Αιγύπτου, παρουσία του 'Αμερικανού ύπουρου 'Εξωτερικών κ. Βάνς.

ολοφάνερη. Οι προσπάθειες όμως δεν λείπουν. Το Ισραήλ σήμερα φαίνεται να προετοιμάζεται για ακόμα μια μεγάλη στρατιωτική επίθεση στο Νότιο Λίβανο, που γειτονεύει με το Ισραήλ και είναι οχυρωμένο απο Παλαιστίνιους αντάρτες. Στο παρελθον έγινε μια στρατιωτική επίθεση απο το Ισραήλ που απέτυχε να εκτοπίσει τους Παλαιστίνιους απο το Νότιο Λίβανο. Η κυβέρνηση του προέδρου Σαρκίς, δεν μπορεί να παίξει τον ρόλο αυτο παρ' όλες τις απειλες και προσπάθειες των Ισραηλιτων. Ο διαμελισμος του Λιβάνου ήταν το αποτέλεσμα προσπαθειων να διωχτούν οι Παλαιστίνιοι απο τη χώρα και να δημιουργηθεί ένα Λιβανέζικο καθεστώς σύμμαχος του Ισραήλ. Ο κατακερματισμος του Λιβάνου συνεχίζεται αλλα, οι Παλαιστίνιοι με βοήθεια απο τις προοδευτικες Λιβανέζικες δυνάμεις δεν διώχνονται.

Πολιτικοι παράγοντες του Λιβάνου και άλλων χωρων μιλουν για κίνδυνο να ξεσπάσει πέμπτος πόλεμος στην περιοχή. Λέγεται και πρέπει να είναι σωστο, πως η Αμερικανική κυβέρνηση έχει επίσημα πλέον προειδοποιήσει τον πρόεδρο Σαρκίς πως εαν δεν έχουν ληφθει, μέχρι τον Σεπτεμβριο, δραστικα μέτρα για να περιοριστεί η δραστηριότητα των Παλαιστινίων ανταρτων αναπόφευκτα θα ξεσπάσει νέος πόλεμος.

Μέσα σ' αυτο το κλίμα η ηγεσία της Οργάνωσης για την Απελευθέρωση της Παλαιστίνης αποφάσισε σε έκτακτη σύσκεψη της να στείλει επειγόντος στη Μόσχα τον Γιασερ Αραφατ. Σκοπος της επίσκεψης να ζητήσει περισσότερα σοβιετικα όπλα ώστε οι Παλαιστίνιοι να αντιμετωπίσουν αποτελεσματικώτερα τις επιθέσεις των Ισραηλιτων που εντείνονται τον τελευταίο

θεια πρακτόρων του Ισραήλ όπως τον ταγματάρχη Χατατ να δημιουργήσουν στο Νότιο Λίβανο το «Ελεύθερο Κράτος του Λιβάνου» που χρησιμεύει σαν βάση επιθέσεων ενάντια στους Παλαιστίνιους και αυτη είχε πολυ περιορισμένη επιτυχία. Σκοπος αυτου του «κρατιδίου» είναι και μια στρατηγική θέση για ενίσχυση των άλλων περιοχων του κεντρικου Λιβάνου κάτω απο άλλες φασιστικες ομάδες.

Δηλαδή πράγματι φαίνεται πως το Ισραήλ μελετα μια μεγάλη αιφνιδιαστική επίθεση στο Νότιο Λίβανο. Οι Παλαιστίνιοι και οι σύμμαχοι τους Λιβανέζοι τους περιμένουν. Η Συρία και άλλα αραβικα κράτη θα δώσουν και αυτα την υποστήριξη τους και στρατιωτική νίκη των Ισραηλιτων εν όψη και άλλων πλατύτερων πολιτικων και οικονομικων παραγόντων σήμερα

**ΜΕΓΑΛΗ ΑΝΤΙΚΑΤΟΧΙΚΗ
ΑΝΤΙΦΑΣΙΣΤΙΚΗ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ
"ΣΤΗ ΠΛΑΤΕΙΑ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ,,
Παρασκευή 13 Ιουλη, ώρα 7.30 μ.μ.
Ομιλητής: ΒΑΣΟΣ ΛΥΣΣΑΡΙΔΗΣ**

**ΓΙΑ ΜΙΑ ΚΥΠΡΟ
ΛΕΥΤΕΡΗ
ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΗ**

ΕΡΕΥΝΑ ΤΗΣ «Σ.Ε.» ΣΤΟ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟ Α. ΧΑΡΑΛΑΜΠΙΔΗ

ΕΠΙΒΑΛΛΕΤΑΙ Η ΕΝΟΤΗΤΑ ΤΩΝ ΕΡΓΑΤΩΝ

Απο διάφορες έρευνες της «σ.ε» σε εργοστάσια, γίνεται ξεκάθαρο πως η πιο αδικημένη τάξη και με τα πιο πολλα προβλήματα είναι αυτή των εργατών. Τα προβλήματα των εργατών είναι για όλους περίπου τα ίδια, μόνο που απο εργοστάσιο σε εργοστάσιο, υπάρχουν μερικά ειδικά προβλήματα που διαφέρουν.

Στο εργοστάσιο Α. Χα-
ραλαμπίδη (Elegant) παρατη-
ρήθηκε μια κάποια αντίδραση
απο μέρους των εργατών στην
προσπάθεια της «σ.ε» να
ασχοληθεί με τα ειδικά τους
προβλήματα. Η αντίδραση δεν
ηταν τυχαία, αλλά επηρεα-
σμένη απο τη διαμάχη των
κομμάτων ΑΚΕΛ και ΕΔΕΚ
που οδήγησε σε λογομαχία
μεταξύ των ιδίων των εργα-
τών.

Επισκεφθήκαμε το εργο-
στάσιο δύο φορές τονίζοντας
οτι σκοπος μας είναι να συζη-
τήσουμε με τους ιδιους τους
εργάτες για να μάθουμε και να
γνωστοποιήσουμε ποιες είναι
οι δυσκολίες και τα προβλή-
ματα που συναντουν οι εργα-
τες στη δουλεια τους μέσα στο
εργοστάσιο και εξω απ' αυτό.
Μερικοί ομως μας παραξήγη-
σαν και θέλησαν να πιστέψουν

πως πήγαμε με σκοπο να υπο-
σκάψουμε το ονομα του
ΑΚΕΛ και της συντεχνίας
ΠΕΟ και να προπαγανδι-
σουμε υπερ της ΕΔΕΚ με
απότερο στόχο να αποσπά-
σουμε μέλη και να τα εντά-
ξουμε στο δικο μας κόμμα.
Χαρακτηριστικά ηταν τα λό-
για μιας εργάτριας «εμεις
εχουμε» την ΠΕΟ που μας
λύνει ολα μας τα προβλήματα
και δεν εχουμε την ανάγκη
σας», αλλα που επειτα δια-
φεύτηκαν απο εργάτες του
ιδιου εργοστασιου. Πολλες
εργάτριες μάλιστα φοβήθηκαν
πως μιλώντας με ανθρώπους
που ανήκουν στο Σ.Κ. ΕΔΕΚ
θα χάσουν τη δουλεια τους ή
μπορει να χακτηρισθουν εδε-
καίτισσες και για να μας απο-
φύγουν παρότριναν τις αντι-
προσώπους της συντεχνίας να
μιλήσουν πρώτες.

Παρ' ολη ομως τη φασα-

ρία που έγινε καταφέραμε να
μιλήσουμε με μερικούς εργα-
τες και εργάτριες που μας
ανάφεραν λίγα απ' τα προ-
βλήματα που αντιμετωπί-
ζουν.

ΣΥΝΤΕΧΝΙΕΣ-Εργοδοτες

Ενα απο τα κύρια θέματα
συζήτησης ηταν η στάση των
συντεχνιών απέναντι στους
εργάτες και η σχέση τους με
τους εργοδοτες. Πρέπει να
τονίσουμε πως οι εργάτες
ανκαι του εργοστασιου είναι
ολοι ενταγμένοι σε μια συντε-
χνία, την ΠΕΟ αλλα αυτό δε
σημαίνει πως δε διαφωνουν σε
ορισμένα ζητήματα μαζί της ή
πως εγκρίνουν το γεγονός οτι
επικρατει μόνο μια συντεχνία
στο εργοστάσιο. Παλια μάλι-
στα είχε δημιουργηθει ρίξει
μεταξύ των εργατών οταν
μερικές εργάτριες θέλησαν να
γραφουν στη ΣΕΚ. Πιο
κάτω οι απόψεις μερικων
εργατών πάνω στο θέμα αυτό:

«Οσο για τες συντεχνίες
μας, πιστεύω οτι μας βοηθουν
οταν εχουμε δηλαδή κανένα
πρόβλημα η επιτροπη του
εργοστασιου συνηνοήτε μαζί
τους. Ο σύνδεσμος εργοδοτων
συνεργάζεται με τες συντε-
χνίες και συμφωνουν σε ορι-

σμένα θέματα αλλα νομίζω
πως οι συντεχνίες μας αντι-
προσωπεύουν. Πάντως σε πε-
ρίπτωση που παρουσιαστούν
νέα προβλήματα και η συντε-
χνία μας, η ΠΕΟ, δε συμφωνα
με το μαστρο μπορεί να κατε-
βούμε σε απεργία...αλλα πάν-
τα η ΠΕΟ επεμβαίνει και
σταματα την απεργία...δηλα-
δη οταν δε δεχτει ο εργοδότης
τα αιτήματα μας κάμνουν
μεταξύ τους συμφωνίες.....
δυστυχώς!»

«Είμαι απλός εργάτης
και ανήκω στην συντεχνία της
ΠΕΟ, δε θέλω να ανήκω γιατί
αναγκαστικά γράφτηκα σ'
αύτη μια και ολοι εδω μέσα
είναι γραμμένοι σ' αυτή και
διαφωνω με τη ΣΕΚ. Εξ
αλλου η αντιπρόσωπος της
ΠΕΟ μ' εγραψε χωρις να με
ρωτήσει. Δεν εχω τίποτα
εναντιο της ΠΕΟ αλλα ο τρό-
πος που λύνει τα προβλήματα
μας δεν είναι ικανοποιητικός.
Οι εργοδοτες μας αναλόγως
μας συμπεριφέρονται καλα.
Οταν εχουμε κανένα πρό-
βλημα μπορούμε να το συζη-
τήσουμε και να το λύσουμε
κάπως. Η σχέση που πιστεύω
πως πρέπει να υπάρχει μετα-
ξύ των εργοδοτων και της συν-
τεχνίας είναι σε περίπτωση
προβλημάτων, που ο εργοδό-
της πρέπει να ειδοποια τη
συντεχνία να τα συζητου
δηλαδή σε περίπτωση που ο
μάστρος μου εχει κανένα
παρά-πονο απο μένα πρέπει
να καλεστει η συντεχνία στο
εργοστάσιο να το συζητή-
σουν».

Ρ.Θ εργάτης

«Ολες εχουμε μόνο μια
συντεχνία και οταν παλια ορι-
σμένες κοπέλλες θέλησαν να
γραφουν στη ΣΕΚ ο μάστρος
μας διαφώνησε και μετα απο
λίγες φασαρίες σταμάτησαν
και επεκράτησε η ΠΕΟ. Πρά-
γματι ομως αν υπήρχε και
δεύτερη συντεχνία θα ηταν
καλύτερα αλλα απο ο μάσ-
τρος δε το θέλησε...φυσικά
είναι δικαίωμα του καθ' ενός
να ανήκει σε οποια συντεχνία
θέλει».

Επιστάτρια.

«Ανηκω και γω στη συντεχνία
ΠΕΟ. Παλια συμφωνούσα με
το ΑΚΕΛ αλλα αλλαξα γνώ-
μη γιατί η τακτική που ακο-
λουθα δεν είναι σωστή. Πρώ-
τα απο ολα οι θέσεις του δεν
συμφέρουν στους εργάτες αλ-
λα στο κεφάλαιο και η συντε-
χνία δεν αντιπροσωπεύει τον
εργάτη... ερχονται εκπρόσω-
ποι της συντεχνίας πολλές
φορες και ρωτουν για τα προ-
βλήματα μας, αλλα υστερα
πηγαίνουν πάνω στο γραφείο
του μάστρου και τα κανονί-
ζουν μαζί του. Δεν είναι κατά-
σταση αυτή.»

ενος εργατης

Οι συνεντεύξεις αυτες
πάρθηκαν την πρώτη φορα
που επισκεφθήκαμε το εργο-
στάσιο. Οταν τη δεύτερη φορα
προσπαθήσαμε να διευκρινή-
σουμε περισσότερο τους σκο-
πους μας ολες οι εργάτριες
αρνήθηκαν να μας μιλήσουν
μετα απο παρότρηση μιας
αλλης που την προηγούμενη
φορα εριξε ολοκληρωτικά τες
ευθύνες της διαμάχης στην
ΕΔΕΚ και μας κατηγορησε
λανθασμένους. Μιλώντας ο-
μως με μια αλλη εργάτρια η
οποια είναι η αντιπρόσωπος
της ΠΕΟ στο εργοστάσιο,
μας ειπε οτι ηταν ευθύνη και
των δυο πλευρων για να δημι-
ουργηθει η φασαρία και οτι
εμεις σα βάση των δυο κομμά-
των δεν εχουμε ξεχωριστα
συμφέροντα και οτι και οι δυο
αγωνιζόμαστε για μια καλλί-
τερη κοινωνία και για τον
σοσιαλισμο. Ανάμεσα σ' αλ-
λα μας ειπε για την παλια
φασαρία που έγινε στο εργο-
στάσιο με τη συντεχνία της
ΣΕΚ:

«Μια μερα τρεις νέες
εργάτριες ηθελαν να γραφουν
στη ΣΕΚ και ηρθε η ΣΕΚ στο
εργοστάσιο για να τες γράψει,
αλλα αρχισαν να κατηγορουν
τη ΠΕΟ, τη στιγμή που φαί-
νεται να μην ηξεραν το ιστο-
ρικο της ΠΕΟ. Ετσι δημιουρ-
γήθηκε μια φασαρία και διχά-
στηκαν οι εργάτριες. Τότε ο
μάστρος ειπε πως είναι καλύ-

τερα να μείνει μόνο μια συντεχνία αφού υπάρχουν μεταξύ τους διαφορές».

Συνθήκες δουλειάς - Σχέσεις μεταξύ των εργατών

Προσπαθήσαμε να μάθουμε κάτω από ποιες συνθήκες δουλειάς ζουν οι εργάτες και ποια είναι τα καθημερινά προβλήματα του εργοστασίου που προκαλούν αταξία και τσακωμούς μεταξύ τους. Λίγα πράγματα καταφέραμε να μάθουμε αλλά αρκετά σημαντικά. Ασφαλώς οι εργάτες θα αντιμετώπιζον πολλές δυσκολίες με τη δουλειά τους και θα δημιουργούνταν πολλά προβλήματα μεταξύ τους ώστε να τους καθιστούν αντιμετώπιζομενους με τους ιδίους τους συντρόφους τους παρα με τον εργοδότη που έχει την ευθύνη για εξοπλισμό και τέλεια οργάνωση του εργοστασίου. Οι ίδιοι οι εργάτες δέχονται πως η ενότητα είναι το κυριώτερο πράγμα μεταξύ τους και πως μονάχοι μ' αυτήν θα καταφέρουν να διεκδικήσουν τα δικαιώματά τους.

«Εδώ στο εργοστάσιο έχω 7 χρόνια υπηρεσία και περνώ καθαρό μισθό £19.250 με τη νέα αύξηση. Εν μέρη είμαι ικανοποιημένη από το μισθό μου αλλά όπως ο καθ' ύλην αντιμετώπιζω οικονομικά προβλήματα και δεν είμαι παντρεμένη. Από την εργοδότησία δεν μπορούμε να πούμε ότι δεν εμιαστε η εμιαστε ικανοποιημένοι. Φυσικά ο εργοδότης είναι πάντα εργοδότης. Οι συνθήκες δουλειάς είναι κατά κάποιον τρόπο καλές και οι σχέσεις μεταξύ των εργατών είναι πολύ καλές, μπορώ να πω ότι εμιαστε ενωμένοι. Φυσικά όμως υπάρχουν πάντα ορισμένες διαφορές. Στα προβλήματα που αντιμετωπίζουμε όμως, όπως σε μια απεργία, όλοι ενωνόμαστε.»

εργατρία αντιπρ. της Π.Ε.Ο.

«Είμαι εργάτης κάτω από τις ηλεκτρομηχανές και περνώ £25.000 τη βδομάδα. Πάντως έχω αμέτρητα οικονομικά προβλήματα. Οι σχέσεις μεταξύ των εργατών πιστεύω πως είναι τεταμένες. Οι διαφορές μας δεν είναι πολιτικές αλλά πάνω σε θέματα εργοστασίου.»

ενας εργατής

«Πάνω γύρω στις £18.500 και είμαι εργάτρια εδώ μέσα περίπου 11 χρόνια. Με τις συμβάσεις που έγιναν τελευταία και τη νέα αύξηση η κατάσταση μας είναι κάπως

καλύτερη. Ο μισθός μου αυξήθηκε γύρω στις £3.000. Είμαι ελεύθερη αλλά συναντώ οικονομικά προβλήματα. Στο εργοστάσιο μας υπάρχει καντίνα, αποχωρητήρια αλλά γενικά οι συνθήκες δουλειάς είναι σε μέτρια κατάσταση. Ο εργοδότης μας είναι κάπως καλός όμως όπως σε κάθε εργοστάσιο φωνάζουν να δουλεύεις για να βγάλεις παραγωγή.»

μια εργατρία

«Στο εργοστάσιο μας υπάρχει ανισομοσθία όπως παντού. Δεν υποστηρίζω όμως τέτοιο πράμα γιατί αν μια κοπέλλα έχει τα ίδια χρόνια υπηρεσίας με μένα και κάνουμε την ίδια δουλειά πρέπει να πάρει και τα ίδια λεφτά. Εδώ μέσα όμως υπάρχουν πολλές σκληρές δουλειές, όπως χαμακλίκι κλπ.»

εργατής Ρ.Θ.

«Οι διαφορές μεταξύ των εργατριών είναι σε θέματα δουλειάς διότι η δουλειά εδώ μέσα δεν είναι συγχερισμένη και το εργοστάσιο δεν είναι καλά εξοπλισμένο και οργανωμένο. Πάντως πολιτικές διαφορές δεν έχουμε διότι από τη μια οι εργάτριες είναι από χωρία και δεν τους ενδιαφέρει η πολιτική η μάλλον δεν καταλαβαίνουν και ανήκουν στην Π.Ε.Ο. Εγώ είμαι υπεύθυνη δουλειάς και οι εργάτριες συνεχώς φωνάζουν και ζητούν καρούλια φιρμες, δουλειά αλλά εγώ δε μπορώ την ίδια στιγμή να τα κάνω όλα, δεν τες προλαμβάνω τα ετσι δημιουργείται φασαρία και φωνάζουμε.»

Επιστάτρια

Από τα λόγια των ιδίων των εργατών γίνεται ξεκάθαρο πως δημιουργούνται πολλές ριζικές μεταξύ τους πράγματα που τους διχάζει και η ενότητα τους σπάζει. Για να μην τσακωνονται όμως πρέπει τες φωνές και τα παράπονα να τα εκφράζουν στον ίδιο τον εργοδότη γιατί αυτός είναι υπεύθυνος της ολης κατάστασης. Κανένας εργάτης δεν είναι υποχρεωμένος να δουλεύει σκληρά τη στιγμή που ο ίδιος ο εργοδότης δεν παρέχει τα απαραίτητα υλικά για τη δουλειά. Χαρακτηριστικά είναι επίσης τα λόγια ενός εργάτη για το ζήτημα της ανισομοσθίας. Είναι ένα θέμα που απασχολεί

Συνέχεια στην 3η σελ.

ΕΚΛΟΓΗ ΑΙΡΕΤΩΝ ΜΕΛΩΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΩΝ ΠΕΡΙΟΧΩΝ ΒΕΛΤΙΩΣΕΩΣ ΤΗΣ 22ΑΣ ΙΟΥΛΙΟΥ 1979

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ ΔΥΝΑΜΕΙ ΤΟΥ ΕΔΑΦΙΟΥ (4) ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 13 ΤΟΥ ΠΕΡΙ ΧΩΡΙΩΝ (ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΚΑΙ ΒΕΛΤΙΩΣΙΣ) ΝΟΜΟΥ (ΚΕΦ. 243 ΚΑΙ ΝΟΜΟΙ 46 ΤΟΥ 1961, 58 ΤΟΥ 1962, 4 ΤΟΥ 1966, 31 ΤΟΥ 1969 ΚΑΙ 7 ΚΑΙ 49 ΤΟΥ 1979), ΤΟΥ ΕΔΑΦΙΟΥ (5) ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 9 ΤΩΝ ΠΕΡΙ ΕΚΛΟΓΗΣ (ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΩΝ ΚΑΙ ΚΟΙΝΟΤΙΚΑΙ ΣΥΝΕΛΕΥΣΕΙΣ) ΝΟΜΩΝ ΤΟΥ 1959 ΚΑΙ 1960 (ΝΟΜΟΙ 47 ΤΟΥ 1959 ΚΑΙ Α6 ΤΟΥ 1960) ΚΑΙ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 4 ΤΟΥ ΕΚΛΟΓΙΚΟΥ (ΠΡΟΣΩΡΙΝΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ) ΝΟΜΟΥ ΤΟΥ 1963 (ΝΟΜΟΣ 71 ΤΟΥ 1963)

Γνωστοποιείται διά της παρούσης ότι, ο Υπουργός Έσωτερικών Ένασκών τας Έξουσίας τας χορηγουμένας εις αυτόν διά των Έδαφίων (3) και (4) του άρθρου 13, του περί Χωρίων (Διοικήσις και Βελτιώσις) Νόμου, του Έδαφίου (1) του άρθρου 9 των περί Έκλογής (Βουλή των Αντιπροσώπων και Κοινοτικά Συνελεύσεις) Νόμων του 1959 και 1960 και του άρθρου 4 του Έκλογικου (Προσωρινά Διατάξεις) Νόμου του 1963 Έξέδωκεν Έντάλματα Έκλογής υπό ημερομηνίαν 29 Ιουνίου 1979, άπευθύνόμενα προς τούς Εφόρους Έκλογής Μελών Συμβουλιών Περιόχων Βελτιώσεως των Έκλογικών Περιφερειών Λευκωσίας, Λεμεσού, Άμμοχώστου, Λάρνακος και Πάφου και ότι διά των ειρημένων Ένταλμάτων Έκλογής ο Υπουργός Έσωτερικών ώρισε —

- (α) την 12ην Ιουλίου 1979, από της 8ης πρωινής μέχρι της 12.30 μεταμεσημβρινής ως ήμεραν και ώρας υποβολής υποψηφιοτήτων διά τὰ άξιώματα των Μελών Συμβουλιών των Περιόχων Βελτιώσεως (εις τας οποίας θα διεξαχθεί ή έκλογή) εις τας ρηθείσας Έκλογικάς Περιφέρειας.
- (β) την 1.00 μ.μ. της 13ης Ιουλίου 1979 ως την ώραν άνακηρύξεως των προταθέντων υποψηφίων ως έκλεγέντων δυνάμει του άρθρου 17 των ρηθέντων περί Έκλογής (Βουλή των Αντιπροσώπων και Κοινοτικά Συνελεύσεις) Νόμων του 1960 έν περιπτώσει καθ' ήν, συμφώνως προς τὸ ρηθέν άρθρον, ή διεξαγωγή ψηφοφορίας δέν θα είναι άναγκαία και
- (γ) την 22αν Ιουλίου 1979 ως ήμεραν ψηφοφορίας, τὰ άκόλουθα δέ ύποστατικά ώρίσθησαν ως τόποι ύποβολής υποψηφιοτήτων:

Α. ΕΚΛΟΓΙΚΗ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΛΕΥΚΩΣΙΑΣ

1. Γραφείον Συμβουλίου Βελτιώσεως Κάτω Πύργου: Διά την Περιόχην Βελτιώσεως Κάτω Πύργου	Μουτουλλά Πεδουλά	Διοικήσεως Λευκωσίας: Διά τας Περιόχας Βελτιώσεως — Άλωνας Ίδολίου Στραβόλου Έγκώμης Άγίου Δομετίου Άγλαντζιάς Λοκατάμιας Παλαιομετόχου
2. Γραφείον Συμβουλίου Βελτιώσεως Πεδουλά: Διά τας Περιόχας Βελτιώσεως — Κάμπου Καλοπαναγιώτη	3. Γραφείον Έπαρχιακού Έπόπτου Μόρφου εις Κοκοπετριάς: Διά τας Περιόχας Βελτιώσεως — Εύρύχους Γαλάτας Κακοπετριάς	4. Γραφείον Έπαρχιακής

Β. ΕΚΛΟΓΙΚΗ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΛΕΜΕΣΟΥ

1. Γραφείον Έπαρχιακής Διοικήσεως Λεμεσού: Διά τας Περιόχας Βελτιώσεως — Γερμασόγειας Μέσα—Γειτονιάς Άγίου Άθανασίου Κάτω Πολεμιδιών	3. Δημοτικόν Σχολείον Πάνω Πλατρών: Διά τας Περιόχας Βελτιώσεως — Πάνω Πλατρών Προδρόμου Όμόδους	5. Δημοτικόν Σχολείον Πάχνας: Διά τας Περιόχας Βελτιώσεως — Πάχνας Άρσους Μαλλιιάς
2. Δημοτικόν Σχολείον Άγρού: Διά τας Περιόχας Βελτιώσεως — Άγρού Άγίου Θεοδώρου	4. Δημοτικόν Σχολείον Πέρα—Πεδίου: Διά τας Περιόχας Βελτιώσεως — Πέρα—Πεδίου Κοιλανίου Μονιάτη	6. Δημοτικόν Σχολείον Έπισκοπής: Διά τας Περιόχας Βελτιώσεως — Έπισκοπής Πισσουρίου

Γ. ΕΚΛΟΓΙΚΗ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΑΜΜΟΧΩΣΤΟΥ

1. Γ' Δημοτικόν Σχολείον Παραλιμνίου: Διά τας Περιόχας Βελτιώσεως —	Παραλιμνίου Άγίας Νάπας Δερύνειας	λείον Λιοπετρίου: Διά τας Περιόχας Βελτιώσεως — Λιοπετρίου Άχνας
2. Α' Δημοτικόν Σχο-		

Δ. ΕΚΛΟΓΙΚΗ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΛΑΡΝΑΚΟΣ

1. Γραφείον Συμβουλίου Βελτιώσεως Άραδίππου: Διά την Περιόχην Βελτιώσεως Άραδίππου	3. Γραφείον Συμβουλίου Βελτιώσεως Ξυλοτύμβους: Διά την Περιόχην Βελτιώσεως Ξυλοτύμβους	5. Γραφείον Συμβουλίου Βελτιώσεως Κόρνου: Διά την Περιόχην Βελτιώσεως Κόρνου
2. Γραφείον Συμβουλίου Βελτιώσεως Ξυλοφάγου: Διά την Περιόχην Βελτιώσεως Ξυλοφάγου	4. Γραφείον Συμβουλίου Βελτιώσεως Καλαβασού: Διά την Περιόχην Βελτιώσεως Καλαβασού	6. Γραφείον Συμβουλίου Βελτιώσεως Κιτίου: Διά την Περιόχην Βελτιώσεως Κιτίου

Ε. ΕΚΛΟΓΙΚΗ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΠΑΦΟΥ

1. Νέον Δημοτικόν Σχολείον Γεροσκήπους: Διά την Περιόχην Βελτιώσεως Γεροσκήπους	5. Δημοτικόν Σχολείον Κοίλης: Διά την Περιόχην Βελτιώσεως Κοίλης	9. Δημοτικόν Σχολείον Παναγιιάς: Διά την Περιόχην Βελτιώσεως Παναγιιάς
2. Δημοτικόν Σχολείον Πέγειας: Διά την Περιόχην Βελτιώσεως Πέγειας	6. Δημοτικόν Σχολείον Κάθηκα: Διά την Περιόχην Βελτιώσεως Κάθηκα	10. Δημοτικόν Σχολείον Πολεμίου: Διά την Περιόχην Βελτιώσεως Πολεμίου
3. Δημοτικόν Σχολείον Κουκλιών: Διά την Περιόχην Βελτιώσεως Κουκλιών	7. Δημοτικόν Σχολείον Κελοκεδάρων: Διά την Περιόχην Βελτιώσεως Κελοκεδάρων	11. Δημοτικόν Σχολείον Λυσού: Διά την Περιόχην Βελτιώσεως Λυσού
4. Δημοτικόν Σχολείον Τσάδας: Διά την Περιόχην Βελτιώσεως Τσάδας	8. Δημοτικόν Σχολείον	

Ο ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΟΣ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΤΙΣΜΟΣ

Γ. Η ΣΥΓΧΡΟΝΗ ΠΡΑΚΤΙΚΗ

Στο πρώτο άρθρο αυτής της ανάλυσης δώσαμε μια γενική εικόνα του τι είναι ο Δημοκρατικός Συγκεντρωτισμός. Αναλύσαμε τους λόγους που τον κάμνουν σημαντικό όπλο στα χέρια της εργατικής τάξης και τις προϋποθέσεις που είναι απαραίτητες για την λειτουργία -του σ' ένα επαναστατικό εργατικό κόμμα. Στο δεύτερο άρθρο προσπαθήσαμε να δώσουμε την άποψη του Λένιν πάνω στο θέμα, μια και αυτός είναι ο κύριος θεωρητικός του Δημοκρατικού Συγκεντρωτισμού. Σ' αυτό στηριχτήκαμε κύρια στην πρακτική -του την εποχή της μεγάλης κρίσης του Ρώσικου Σοσιαλ -Δημοκρατικού Εργατικού Κόμματος που ακολούθησε το 2ο συνέδριο, το 1903. Σήμερα θα επιδιώξουμε μια σύντομη αναφορά στην σύγχρονη πρακτική των Κομμουνιστικών Κομμάτων που αποτελούν τις σημαντικότερες οργανώσεις της εργατικής τάξης που δέχονται το Δημοκρατικό Συγκεντρωτισμό σαν τη βάση της οργάνωσής - τους.

Όπως είπαμε και πριν μέχρι το τέλος της δεκαετίας του 20 το Μπολσεβίκικο κόμμα είχε εντελώς γραφειοκρατικοποιηθεί, και ο «Δημοκρατικός Συγκεντρωτισμός» μεταβλήθηκε σε όργανο καταπίεσης στα χέρια του Στάλιν. Οι επιπτώσεις αυτής της αλλαγής δεν περιορίστηκαν μέσα στα σύνορα της Σοβιετικής Ενωσης. Με την επιτυχία της επανάστασης του Οχτώβρη μια ολόκληρη σειρά από νέα εργατικά κόμματα δημιουργήθηκαν σ' όλο τον κόσμο που στρέφονταν με πίστη στις ιδέες - της. Η ίδρυση της τρίτης (κομμουνιστικής) Διεθνούς από τον Λένιν ήταν το αποτέλεσμα της επαναστατικής έξαρσης που ακολούθησε την άνοδο της εργατικής τάξης της Ρωσίας στην εξουσία, την δημιουργία του πρώτου εργατικού κράτους στο κόσμο.

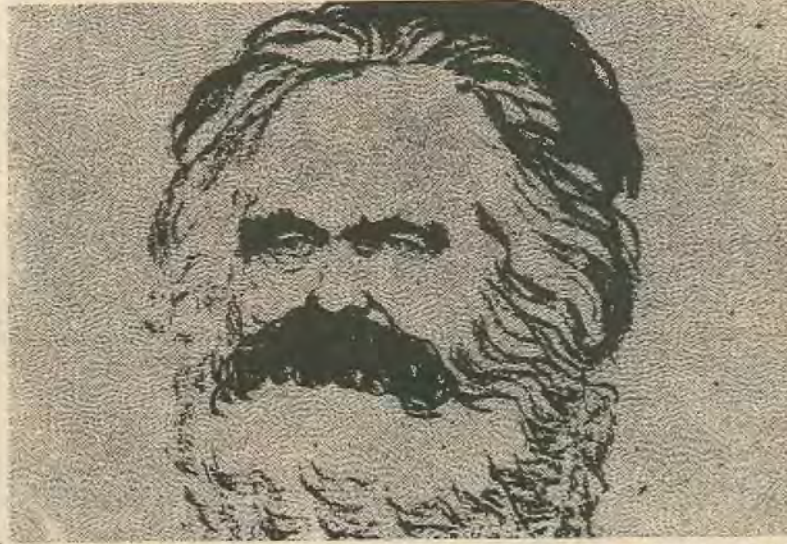
Η γραφειοκρατικοποίηση του Μπολσεβίκικου κόμματος, του μόνου κόμματος της Τρίτης Διεθνούς που βρισκόταν στην εξουσία, είχε σαν αποτέλεσμα την επέκταση -της και στα υπόλοιπα κόμματα της Διεθνούς. Με τον ίδιο τρόπο που κάθε φωνή κριτικής για την ηγεσία του κόμματος μέσα στη Σοβιετική Ενωση πνιγόταν βίαια από την μυστική αστυνομία του Στάλιν, κάθε φωνή κριτικής μέσα στη Διεθνή έπρεπε να σταματήσει. Το ένα μετά το άλλο τα κόμματα της Τρίτης Διεθνούς υπέκυπταν στη «καθοδήγηση» του Στάλιν και ξεκαθάριζαν τις γραμμές - τους από κάθε διαφορετική γνώμη, απο κάθε στέλεχος που τολμούσε ν' αμφισβητήσει το δικαίωμα της Σταλινικής ηγεσίας να κάμνει τα πιο αλλοπρόσβαλα Ζίγκ - Ζάγκ στην πολιτική - της, να εφαρμόζει τις πιο απάνθρωπες μεθόδους για την εξουδετέ-

ρωση των αντιπάλων - της.

Φυσικά η εκκαθάριση των διαφωνούντων δεν ήταν μια ομαλή διαδικασία. Τα Κομμουνιστικά κόμματα πέρασαν μια περίοδο κρίσεων και αλλεπάλληλων διασπάσεων. Οι διωγμοί των «επικίνδυνων» στελεχών έπαιρναν εξωφρενικές και συχνά βίαιες μορφές. Εφτασαν στο αποκορύφωμά - τους με τις περίφημες δίκες της Μόσχας στα μέσα της δεκαετίας του 30. Σ' αυτές τις δίκες γνωστές προσωπικότητες της επανάστασης του '17 και ηγέτες των Μπολσεβίκων όπως ο Ζηνόβιεβ, ο Κάμενεβ, ο Μπουχάριν εκτελέστηκαν αφού προηγουμένως αναγκάστηκαν να παραδεχτούν δημόσια ενοχή για αντικομμουνιστική δράση.

Στις άλλες χώρες όπου δεν ήταν δυνατό να σκηνοθετηθούν τέτοιες δίκες οι διωγμοί είχαν συνήθως λιγότερο τραγικά αποτελέσματα παρ' όλο που σε πολλές περιπτώσεις δεν έλειψαν οι δολοφονίες ή ακόμα οι αυτοκτονίες στελεχών που δεν άντεχαν την κατηγορία της προδοσίας που τους πρόσταπταν. Παραδείγματα τέτοιων περιπτώσεων είναι η δολοφονία του Αντρέ Νιν στην Ισπανία, του Τρότσκι στο Μεξικό, η αυτοκτονία του Αρη Βελουχιώτη στην Ελλάδα.

Με το τέλος του 2ου παγκόσμιου πολέμου και μέσα από τις δύσκολες μέρες του ψυχρού Πολέμου η κυριαρχία της γραφειοκρατίας έγινε απόλυτη. Ήταν αρκετό να κατηγορηθεί κάποιος για «αντικομμουνιστική δράση», για «μικροαστισμό», για «τροσκισμο», για να διωχτεί από το κόμμα και ν' απομονωθεί από κάθε σημαντική δράση μέσα στο εργατικό κίνημα. Εν τω μεταξύ η Τρίτη Διε-

θνης είχε διαλυθεί χωρίς ωστόσο να μειωθεί η επιρροή και η ηγεμονία του Κομμουνιστικού Κόμματος της Σοβιετικής Ενωσης.

Μέσα σ' ένα τέτοιο κλίμα δεν είναι παράξενο πως η έννοια του Δημοκρατικού Συγκεντρωτισμού μετατράπηκε σε ευφημισμό για την ανεξέλεγκτη δικτατορία της ηγεσίας πάνω στη βάση. Παρόμοια τύχη είχαν και οι έννοιες της Διχτοτορίας του Προλεταριάτου, του Προλεταριακού Διεθνισμού κλπ. Οι δομές που δημιουργήθηκαν αυτήν την περίοδο καθώρισαν σε μεγάλο βαθμό την εξέλιξη των Κομμουνιστικών Κομμάτων και τη σημερινή πρακτική - τους. Αυτές οι ίδιες δομές άντεξαν ακόμα και τις συνταραχτικές αποκαλύψεις του Κρούτσεβ για τις θηριωδίες του Στάλιν, αυτές οι ίδιες δομές εξακολουθούν και σήμερα να υπάρχουν σχεδόν αναλλιώτες.

Το κύριο χαρακτηριστικό της λειτουργίας ενός σύγχρονου Κομμουνιστικού Κόμματος είναι η ύπαρξη μιας γραφειοκρατίας που ξεφεύγει από τον έλεγχο της βάσης. Αυτή η γραφειοκρατία έχει αποχτήσει, και δεν προτίθεται να χάσει, δικαίω, ιδιαίτερα συμφέροντα. Οι «επαγγελματίες επαναστάτες», που ο Λένιν θεωρούσε σαν τη βασικότερη δύναμη του επαναστατικού κόμματος, μετατρέπονται σε υπαλλήλους της ηγεσίας. Από τη στιγμή που η θέση κάποιου μέσα στο κόμμα δεν εξαρτάται από την κρίση μιας συνειδητοποιημένης κομματικής βάσης αλλά από την εύνοια των ανωτέρων - του, η διαιώνιση μιας κακής ηγεσίας γίνεται κανόνας. Η κριτική γίνεται ανύπαρκτη, η συζήτηση καταπνίγεται. Τα συνέδρια μετατρέπονται σε φάρσες «έγκρισης» της γραμμής της ηγεσίας ενώ γίνεται αδύνατη η εντόπιση λαθών και η αναζήτηση της σωστής γραμμής.

Αυτή η κατάσταση διευκολύνεται και από την γενικά

ρεφορμιστική γραμμή που ακολουθούν τα Κομμουνιστικά Κόμματα στις καπιταλιστικές χώρες. Τα προνόμια της γραφειοκρατίας δεν περιορίζονται μέσα στα αυστηρά κομματικά πλαίσια. Μια και το κόμμα δέχεται το σύστημα για το προβλεπτό μέλλον η κοινωνία δέχεται τους ηγέτες του με τον ίδιο σχεδόν σεβασμό που δέχεται και τους αστούς πολιτικούς. Η βουλή, οι συνεννοήσεις και τα παζαρέματα με την κυβέρνηση πολλές φορές η υποστήριξη, ακόμα και η συμμετοχή στην κυβέρνηση δίνουν μια νέα διάσταση στη πολιτική καριέρα των ηγετών. Με τη σειρά - τους αυτά τα προνόμια μετατρέπουν την κομματική ηγεσία σε ακόμα πιο ένθερμο υποστηρικτή της διατήρησης του στάτους κβο και δυναμώνουν τα ερείσματα του ρεφορμισμού - της. Η επανάσταση και η εξουσία της εργατικής τάξης γίνεται ένα μεταφυσικό, μελλοντικό όνειρο...

Ο μηχανισμός της επιβίωσης της γραφειοκρατίας, απλός στη βάση του, στηρίζεται σ' ένα πολύπλοκο συνδυασμό παραγόντων που λειτουργεί με ελάχιστα προβλήματα τα τελευταία τριάντα περίπου χρόνια. Στηρίζεται κύρια στην ασάφεια του πολιτικού προγράμματος και τη διατήρηση ενός χαμηλού επιπέδου θεωρητικής και πολιτικής κατάρτησης των μελών. Ο Μαρξ και Λένιν μεταβάλλονται σε ακίνδυνες αγιογραφίες, οι ιδέες τους γίνονται προνόμιο των λίγων. Οι αμφισβητίες διώκονται, οι κόλακες προωθούνται. Στις λίγες φορές που η βάση του κόμματος καλείται ν' αποφασίσει για κάτι η πληροφόρηση είναι ελλιπής και μονόπλευρη. Η ιδεολογική τρομοκρατία αντικαθιστά την πάλη των ιδεών.

Δυστυχώς για την γραφειοκρατία αυτός ο μηχανισμός δεν εξαρτάται απόλυτα από την ίδια. Μπορεί μόνο να λειτουργήσει αν υπάρχει ένα συγκεκριμένο αντικείμενο υπόβαθρο. Κι αυτό το υπόβαθρο είναι η ομαλή

λειτουργία του καπιταλισμού. Οι μάζες μπορούν να διατηρήσουν την εμπιστοσύνη τους στη κομματική ηγεσία για μεγάλο χρονικό διάστημα μόνο όταν αυτή η ηγεσία είναι σε θέση να τους προσφέρει μια καλύτερη ζωή. Μέσα στα πλαίσια του καπιταλισμού αυτό μπορεί μόνο να γίνει όταν δεν υπάρχει κρίση. Από τη στιγμή που ο καπιταλισμός δεν είναι σε θέση να προσφέρει ένα καλύτερο βιωτικό επίπεδο ή τουλάχιστον να διατηρήσει αυτό που υπάρχει το όλο οικοδόμημα αρχίζει να καταρρέει. Η αμφισβήτηση της ηγεσίας αρχίζει να παίρνει σάρκα και οστά, ο γραφειοκρατικός συγκεντρωτισμός να χάνει την αποτελεσματικότητά του. Φυγόκεντρες τάσεις αρχίζουν να σχηματίζονται, αποβολές και διασπάσεις αποκαλύπτουν την πραγματική υφή του κόμματος.

Χαρακτηριστική είναι η περίπτωση της Ελλάδας. Η αδυναμία του ΚΚΕ να προσφέρει ικανοποιητική καθοδήγηση στο εργατικό κίνημα οδήγησε στη διάσπαση και την δημιουργία του ΚΚΕ εσωτερικού. Όμως το ΚΚΕ εσ. απέτυχε να δώσει μια πειστική εναλλακτική λύση και έγινε με τη σειρά του αντικείμενο διασπάσεων. Τα γραφειοκρατικά μέτρα για τα οποία κατηγορούσε το ΚΚΕ πέρασαν πολύ γρήγορα και στη δική του πρακτική.

Σήμερα βρισκόμαστε μπροστά σε μια νέα περίοδο καπιταλιστικών κρίσεων. Ο παγκόσμιος καπιταλισμός δεν πρόλαβε ακόμα να συνέλθει από την προηγούμενη ύφεση - του και οι ηγέτες της Δύσης μιλούν για νέα ύφεση. Μέσα σε τέτοιες συνθήκες οι ανακατατάξεις μέσα στο χώρο της αριστεράς είναι αναπόφευκτες γιατί η πολιτική των παραδοσιακών κομμάτων της εργατικής τάξης δεν ανταποκρίνεται σ' αυτή την πραγματικότητα. Η κατάνυξη της συζήτησης θα γίνεται ολοένα και πιο δύσκολη. Η επαναστατική προοπτική και η Δημοκρατική Συγκεντρωτική οργάνωση γίνεται όσο ποτε άλλοτε απαραίτητη. Σε πείσμα κάθε παραμόρφωσης και κάθε αστικής προπαγάνδας το εργατικό κίνημα θα βρει το δρόμο του για τη νίκη. Οι ευθύνες των Μαρξιστών είναι τεράστιες. Μακριά από οποιαδήποτε γραφειοκρατική καταπίεση, μακριά από οποιαδήποτε διανοουμενίστικο ατομικισμό έχουν υποχρέωση απέναντι στην εργατική τάξη, να στήσουν και να δυναμώσουν τις δημοκρατικές, συγκεντρωτικές δομές για τους αγώνες που θ' ακολουθήσουν μέσα στην επόμενη δεκαετία. Μια δεκαετία που ίσως κρίνει το μέλλον της ανθρωπότητας.

Η ΕΙΛΙΚΡΙΝΕΙΑ ΣΤΗΝ ΤΕΧΝΗ

A. ΚΡΑΤΙΚΟ ΘΕΑΤΡΟ ΘΟΚ

B. ΠΕΙΡΑΜΑΤΙΚΗ ΣΚΗΝΗ

Σα συνέχεια του περασμένου - μας άρθρου για την «μεταπολεμική Τέχνη» στην Κύπρο, προχωρούμε σήμερα στο θέατρο όπως αυτό εξελίσσεται αμέσως μετά των Καταστροφή του 74.

Λίγους μήνες πριν από την προδοσία, ή καλύτερα από την αρχή του 74, στην Κύπρο λειτουργούσαν τα πιο κάτω είδη θεάτρου: Κρατικό θέατρο, Πειραματικό Θέατρο και θέατρο επιθεώρησης ή ελαφρο θέατρο.

α) Το Κρατικό θέατρο (Θ.Ο.Κ.) είχε ήδη μόλις δυο χρόνια ζωής περίπου και διεφθύνονταν από άνθρωπο της Ελληνικής Χούντας και ο Πρόεδρος του Συμβουλίου - του, σήμερα αξιωματούχος της Πρεσβείας της Δημοκρατίας στην Αθήνα, έχει πολλά να μας πει για τη συνεργασία με τους «πνευματικούς σωτήρες» του «Εθνικού Κέντρου» μια και ο ίδιος έχει διαδραματίσει ένα πολύ «σημαντικό» ρόλο στα θεατρικά κείνη την περίοδο. Είναι σε όλους γνωστό πως ο πρώτος διεφθύντης του Θ.Ο.Κ., ηθοποιός «παλιάς σχολής», εστάλει στην Κύπρο από τη Χούντα για να στήσει θέατρο στα πρότυπα του Εθνικού Θεάτρου στην Ελλάδα και να προωθήσει μια πολιτική εξάρτηση κι υποτέλειας στο «Πνευματικό Κέντρο της μητέρας πατρίδας». Κατά καιρούς δεχτήκαμε και επισκεψείς «υψηλών προσκεκλημένων» από την Αθήνα, όπως αφη του Γεν. Διευθυντή του Εθνικού Θεάτρου κ. Φράγκου, άνθρωπο που διόρισε κ. Χούντα σαφώς τη θέση, παρακολουθώντας από κοντά, χειραφτίς, δεξιώσεις, συζητήσεις, υποκλίσεις κ.α...

Γίναμε μάρτυρες ακόμα, της προσπάθειας για ενοποίηση του Σωματείου Κυπρίων ηθοποιών με το Σωματείο της «μητέρας Χούντας», με πρωταγωνιστή, τον απρωταγωνιστή τότε του θεάτρου-μας, Χάρη Παναγιώτου άνθρωπο της ΚΥΠ στην Κύπρο, και με συνεργάτες «σφιμούς συνδικαλιστές» Κύπριους ηθοποιούς...

**ΔΙΑΒΑΖΕΤΕ
ΚΑΙ
ΔΙΑΔΙΔΕΤΕ
ΤΗ
ΣΟΣ. ΕΚΦΡΑΣΗ**

Θέατρο που ιδρύθηκε από την αστική τάξη της Κύπρου και που στήριζε ολη την πολιτιστική πολιτική του στα πρότυπα του «Εθνικού Κέντρου», ως εκείνη την περίοδο, δεν έδωσε απολύτως τίποτα. Είναι χαρακτηριστικός ο τίτλος Κριτικής πρωινής εφημερίδας την περίοδο εκείνη: «θ.Ο.Κ. ο μεγάλος ασθενής». Ναι ήταν αλήθεια. Αυτό το θέατρο από την ίδρυση του έφερε τα σημάδια της φθοράς της τάξης που το ίδρυσε. Είναι περιττοί οι τίτλοι των έργων που ανεβάζτηκαν, είναι αρκετός μόνο ένας για να καταλάβει κανένας τι είδους θέατρο προσφερόταν στον Κυπριακό λαό: «Καταστροφών», με τον Αλη Πασα κ.λ.π. και που ανεβάζτηκε για να γιορταστεί η εθνική παλληγγεσία. Κι όλα αυτά μ' ένα προϋπολογισμό κάπου 60-70 χιλιάδες λίρες το χρόνο.

β) Η πειραματική σκηνή, ιδρύθηκε το 1972 ήταν μια ομάδα ελεύθερου θεάτρου που προσπαθούσε με ψιχουλά να στήσει θέατρο. Ήταν μια προσπάθεια όπως ένα σωρό άλλες στο παρελθόν που χτυπήθηκαν από την ανταγωνιστική δική των καταστάσεων μέσα σαφώς το σύστημα. Ο τίτλος του θέατρου επέτρεπε στην ομάδα να πειραματιστεί πάνω σε έργα με σύγχρονο προβληματισμό και εκτός από το παγκόσμιο ρεπερτόριο κάλυψε με πολλή αγάπη και φροντίδα αρκετούς νέους σύγχρονους Ελληνικές πολιτικές θεατρικούς συγγραφείς όπως: Μουσελάς, Σκαρύρης, Αναγνωστάκης Χάκκας κ.α. Απ' αυτή την αποψη η ομάδα αυτή παρα τις αντίθετες και

υποκειμενικές αδυναμίες έδωσε αρκετά καλά στίγματα σωστού θεάτρου.

γ) Ένα άλλο είδος θεάτρου που «ακμάζει» στην Κύπρο είναι η Επιθεώρηση ή όπως σωστά λέγεται από πολλούς ελαφρο θέατρο. Τέτοιοι θίασοι υπάρχουν κατακαιρούς αρκετοί μια και εφκολα μπορεί ένας να πάρει στο θιάσο του και μη επαγγελματίες και «αλωνίζει» κυριολεκτικά την υπαίθρο προσφέροντας εφκολο γέλιο. Χαρακτηριστικό της Επιθεώρησης στην Κύπρο, από πάντα ήταν η Ελλειψη σοβαρών κειμένων, με κάποιο επίπεδο. Για το είδος αυτό του θεάτρου καταφέβγει στην Χοντροκομμένη φάρσα. Τα θέματα των έργων παρμένα από την καθημερινή ζωή της Κύπρου είναι απλοϊκά, και περιορίζονται στη φάρσα, τη φτηνή σάτυρα, «γκάφες», σιάνδαλα κλπ.

Εκείνη την περίοδο όπου η Χούντα στην Ελλάδα είχε διαλύσει τα πάντα, όπου στην Κύπρο οι Εκπρόσωποι της στο στρατό, στην αστυνομία, στα σχολεία, διάβρωναν καθημερινά συνειδήσεις και προ-

επιθέτα: «τους αλήτες», «τους μασκάρδες» κ.λ.π. Το κοινό όμως απάντησε πολύ αποτελεσματικά χειροκροτώντας τους ειρωνικά ως την έξοδο.

Σήμερα 5 σχεδόν χρόνια από την Καταστροφή, τα πράγματα έχουν διαφοροποιηθεί

τοίμαζαν την Καταστροφή, το θέατρο στην Κύπρο «υπνώττε» βαθεία.

Καμία δυστυχώς φωνή δεν καταδίκασε από σκηνής ή με μανιφέστα αυτή την κατάσταση κι ούτε την ίδια την Κυπριακή αστική τάξη που περνούσε την περίοδο των παχιών αγελάδων. Εκτός από μεμονωμένες περιπτώσεις καλλιτεχνών που πλήρωσαν ακριβώς τη στάση τους.

Εκεί που έγινε μεμονωμένα ήταν με μια παράσταση της πειραματικής Σκηνής με το έργο του Πέτερ Χάντικε «Βρίζοντας το Κοινό». Χαρακτηριστικά σε μια πράσταση δυο άνθρωποι της υψηλής Κυπριακής Αστικής Κοινωνίας και σε πόστα «αξιοζήληφτα» σγκώθηκαν επιδεικτικά από την παράσταση εκφραζόμενοι δυνατά με τα πιό κάτω

σχετικά. Στο μεν Κρατικό θέατρο η κατάσταση οπωσδήποτε δεν είναι η ίδια με κείνη που περιγράψαμε, αλλά δεν είναι καλύτερη. Υπάρχει ένα τέλμα κι ένα αδιέξοδο παρα το γεγονός πως ο προϋπολογισμός αφηθήκε στις 160 χιλιάδες λίρες. Στο ελεύθερο όμως θέατρο ξεπήδησαν καινούργιες συνειδήσεις και θεατρικές ομάδες που κάνουν ένα καθαρά πολιτικό θέατρο. Σαν τέτοιες αναφέρουμε τη Νέα Θεατρική Ομάδα, τη Λαϊκή Σκηνή Κύπρου, του Προμηθέα κ.α. Ένα αρκετά γερο εμψυχο δυναμικό διεκδικεί τον τίτλο της πολιτικής αφύπνησης στο χώρο του θεάτρου. Εμείς χειροκροτούμε και τους σφίγγουμε το χέρι. Σίγουροι πως στην Κύπρο το θέατρο βρίσκεται σε καλό δρόμο.

Σημείωση: Στο επόμενο η θεατρική κατάσταση στον τόπο σήμερα

● ΑΝΙΣΟΜΙΣΘΙΑ ΑΝΑΜΕΣΑ ΣΕ ΕΡΓΑΤΕΣ ΚΑΙ ΕΡΓΑΤΡΙΕΣ ● ΧΑΜΗΛΟΙ ΜΙΣΘΟΙ

Συνέχεια από την 5 η σελ.

ποιότητας και με λιγότερες ευθύνες απέναντι στην κοινωνία. Φαίνεται πως στο θέμα αυτό διαφωνούν και πολλοί αντρες εργάτες, που βλέποντας πως οι συναδέλφισσες τους δουλεύουν το δικό σκληρά μ' αυτούς και έχουν πολλές ευθύνες απέναντι στην οικογένειά τους και πολλά οικονομικά προβλήματα πρέπει να αμοιβούνται το ίδιο μ' αυτούς.

Το πιο σοβαρό όμως θέμα που προκύπτει είναι το πρόβλημα της ενότητας των εργατών. Το γεγονός ότι στο

εργοστάσιο είναι οργανωμένοι σε μία συντεχνία είναι πολύ σημαντικό. Όμως είναι επικίνδυνο το γεγονός ότι μερικοί εργάτες αισθάνονται πως υποχρεώθηκαν να γραφτούν στη ΠΕΟ. Η μονη σωστή λύση στο πρόβλημα είναι η πιο ενεργητική συμμετοχή των ιδίων των εργατών στη συντεχνία του εργοστασίου και η πραγματική τήρηση των δημοκρατικών διαδικασιών σ' αυτή. Ταυτόχρονα πρέπει να γίνει συνειδητή πως η συντεχνία δεν ανήκει σ' ένα και μόνο κομμα αλλά στους ίδιους τους εργάτες, σ' όλους παντα τις εργάτριες γιατί θεωρούνται άτομα κατώτερης

τους εργάτες. Διαφορετικά επικίνδυνες τάσεις διάσπασης της συντεχνιακής ενότητας όπως αυτές που εκφράστηκαν πιο πάνω αναπόφευκτα μπορούν να οδηγήσουν σε υποσκαφή της ενότητας των εργατών του εργοστασίου.

Σε ένα γενικότερο πλαίσιο η περίπτωση του εργοστασίου δείχνει την άμεση ανάγκη για αγώνα με στόχο την ενοποίηση του συνδικαλιστικού κινήματος. Αυτό είναι μια άμεση αναγκαιότητα που όσο δύσκολη κι αν φαίνεται η εφαρμογή της, μπορεί να γίνει αν οι δημοκρατικές διαδικασίες γίνουν σεβαστές από όλους.

Νέα επίθεση ενάντια στην «Σ.Ε.»

Η ΗΓΕΣΙΑ ΤΟΥ ΑΚΕΛ ΚΑΙ Η ΟΜΟΦΩΝΙΑ

Τη βδομάδα που πέρασε η «Χαραυγή» συνέχισε την επίθεση ενάντια στην ΕΔΕΚ και την εφημερίδα μας. Σ' ένα μικρο σε μέγεθος και μικρότερο σε περιεχόμενο αρθρίδιο (30/6/79), ο Ν.Κ τονίζει πως ολόκληρο το λαϊκό κίνημα «από το ΑΚΕΛ μέχρι την ΠΕΟ και τους τοπικούς συλλόγους» πήρε θέση «ομόφωνα» και «ομόγνωμη» ενάντια στην ΕΔΕΚ. Στην συνέχεια χαρακτηρίζει τη Σοσιαλιστική Έκφραση σαν μέσο έκφρασης των αριστεριστών.

Δεν μπορούμε παρα να σχολιάσουμε τους εντελώς αυθαίρετους ισχυρισμούς του Ν.Κ. Και πρώτα-πρώτα στο θέμα της «ομοφωνίας και ομογνωμίας». Με λίγα-λόγια ο Ν.Κ προσπαθεί να πείσει τον κόσμο ότι ολόκληρο το «λαϊκό κίνημα», το ΑΚΕΛ, η ΠΕΟ, οι διάφορες οργανώσεις, τα μέλη, οι οπαδοί και οι τοπικοί σύλλογοι ομόφωνα και ομόγνωμα (χωρίς δηλαδή καμία διαφωνία και χωρίς να εκφραστεί καμία διαφορετική γνώμη), συμφωνούν στην εκστρατεία που άρχισε το ΑΚΕΛ ενάντια στην ΕΔΕΚ.

Ο ισχυρισμός τούτος είναι το λιγώτερο εκπληκτικός. Όχι γιατί είναι αληθινός, αλλά γιατί επίσημα η κομματική εφημερίδα του ΑΚΕΛ διατυπώνει τέτοιου είδους ισχυρισμούς. Κι εκείνο που ξεκάθαρα απορρέει από το άρθρο του Ν.Κ είναι η νοοτροπία της ηγεσίας που διευθύνει σήμερα το ΑΚΕΛ. Πιο συγκεκριμένα: Καμμία αναφορά δεν

γίνεται σε συζήτηση, διάλογο, διαφωνίες ή προβληματισμό. Όλοι λοιπόν ομόφωνα και ομόγνωμα. Η έννοια του διαλόγου είναι άγνωστη. Η αλήθεια δίδεται σαν θεία αποκάλυψη εκ των άνω!!!

Και τούτη είναι η έννοια της ενότητας που βλέπει η χαραυγή. Και ατυχώς θέλησε να μεταφέρει την έννοια της ενότητας τούτης και όταν θέλησε να συνεργαστεί με την ΕΔΕΚ: Να υπακούει δηλαδή ομόφωνα και ομόγνωμα η ΕΔΕΚ στις εντολές της γραφειοκρατικής κλίμακας που κατευθύνει το ΑΚΕΛ.

Όμως το λαϊκό κίνημα δεν είναι σήμερα καθόλου ενωμένο. Και πολύ περισσότερο δεν είναι ομόφωνο και ομόγνωμο. Ας μη ξεχνούμε πως η ηγεσία του ΑΚΕΛ ψήφισε πριν δυο-τρία μόλις χρόνια τον κ. Α. Μιχαηλίδη σαν πρόεδρο της Βουλής ενώ υποψηφιότητα είχε θέση και ο Δρας Β. Λυσαριδής πρόεδρος της ΕΔΕΚ. Στη συνείδηση της

ηγεσίας του ΑΚΕΛ, φαίνεται πως ο κ. Μιχαηλίδης ανήκε στο λαϊκό κίνημα, σ' αντίθεση με το δρ Λυσαριδής. Όπως βέβαια και ο καλός εκείνος καραβοκύρης.

Όλα τούτα αποτελούν τραγική ειρωνεία. Όλα τούτα δείχνουν πολύ καθαρά ποιοι διασπάζουν τις λαϊκές δυνάμεις. Ας μη μιλά η Χαραυγή για ολόκληρο το λαϊκό κίνημα, γιατί στο κάτω-κάτω δεν το αντιπροσωπεύει.

Το παγκόσμιο έργατικό και λαϊκό κίνημα δεν πιστεύει στις «ομοφωνίες» και τις «ομογνωμίες». Είναι γνωστή η ζήμια που προκάλεσαν στο παρελθόν στο εργατικό κίνημα. Και είναι ξένες προς την επιστήμη του Μαρξ, όπως είναι ξένες προς κάθε επιστημονική προσέγγιση οποιουδήποτε θέματος. Το 'σο ο Μαρξ όσο και πολλοί άλλοι μεγάλοι θεωρητικοί θεωρούσαν την κριτική, τη συζήτηση και το διάλογο σαν αναγκαίο και απαραίτητο συστατικό της μεθόδου τους. Ίσως μάλιστα να μην είναι άτοπο να ανφέρουμε πως μεγάλες κοσμοϊστορικές αποφάσεις, όπως ήταν η απόφαση για το ξεσηκώμα του Οκτώβρη του 17, πάρτηκα ύστερα από πολλές συζητήσεις, διαφωνίες και οπασδήποτε καθόλου «ομόφωνα».

Οπασδήποτε αφήνουμε την «ομοφωνία» για την ηγεσία του ΑΚΕΛ. Είναι η μέθοδος που γνωρίζει καλύτερα από μας.

Για τούτο μάλιστα δεν μπορεί ν' αντιληφθεί την έννοια του διαλόγου που υπάρχει στις γραμμές της ΕΔΕΚ.

Και τώρα ένα άλλο θέμα: Για τον κ. Ν.Κ η Σοσιαλιστική Έκφραση είναι αριστοεριστική. Η μέθοδος προσέγγισης είναι κι εδώ γνωστή. Είναι η προσφιλης τους μέθοδος των χαρακτηρισμών. Νομίζει ο Ν.Κ πως μπορεί εύκολα να ξεμπλέξει με τους χαρακτηρισμούς. Όμως οι αστήριχοι χαρακτηρισμοί, οι αφορισμοί και το υβρεολόγιο δεν μπορούν να υποκαταστήσουν την ανάλυση, ούτε να μαυρίσουν την πραγματικότητα, εν πάσει περιπτώσει όχι για πολύ καιρο.

Προκαλούμε, λοιπόν, τη χαραυγή να αναλύσει τις θέσεις της εφημερίδας μας που θεωρεί αριστεριστικές.

Πάντως η υποστήριξη του Κληρίδη, του Α. Μιχαηλίδη, η συμμετοχή σε δείπνο μαζί με τον αρχηγό της ελληνικής χούντας, η αποδοχή της

μοίωσης των μισθών των εργαζομένων και άλλα πολλά συμφωνούμε πως δεν είναι αριστερισμός. Είναι μάλλον δεξιός οππορτουνισμός. Και για τούτα δεν ευθύνεται η σοσιαλιστική έκφραση.

Εκείνο που έχουμε να πούμε είναι το εξής: Ρωτούμε τη Χαραυγή τη θεωρεί αριστερισμό.

Μήπως η ενότητα των αριστερων δυνάμεων, η ενότητα των εργαζομένων και των άλλων καταπιεσμένων στρωμάτων, που τόσο βαθύτατα έχει πλήξει η ηγεσία του ΑΚΕΛ και η Χαραυγή είναι πολιτική αριστεριστική;

Καλούμε, λοιπόν, τη Χαραυγή να εκθέσει τις απόψεις της.

Εμεις θα δημοσιεύσουμε τις απόψεις τούτες στην εφημερίδα μας, νοουμένου ότι κι αυτή θα δημοσιεύσει τις δικές μας. Πιστεύουμε πως μια τέτοια συζήτηση 'αποδώσει χρήσιμα συμπεράσματα έστω κι αν δεν εξαχθούν ομόφωνα.

ΑΝΙΣΟΜΙΣΘΙΑ

ΜΑΘΗΤΩΝ-ΜΑΘΗΤΡΙΩΝ

Ήταν φυσικό και στην Κύπρο οι γυναίκες να αρχίσουν να ξεσηκώνονται και να ζητούν δικαιώματα. Ένα από τα βασικότερα τους αιτήματα είναι η ανισομισθία μεταξύ ανδρων-γυναικων που ενώ υπάρχει στα χαρτια ακόμα να εφαρμοστεί;

Στις περισσότερες δουλειες όπου εργάζονται γυναίκες και άνδρες με ίσες ευθύνες και ίσα χρόνια υπηρεσίας ο μισθός της γυναίκας είναι χαμηλότερος από αυτόν του άντρα με την δικαιολογία ότι είναι πιο ελαφρα η δουλειά τους ή διότι ο άντρας έχει να θρέψει οικογένεια. Γιατι όμως οι γυναίκες να παίρνουν τις ελαφρότερες δουλειες; Δεν είναι διότι δεν μπορούν να τις κάνουν αλλά απλούστατα από τον καιρο που γεννιούνται τους μαθαίνουν ότι οι κοπέλλες πρέπει να περιορίζονται μέσα σ' ένα συντηρητικό καλούπι κάμωντας ορισμένες δουλειες. Επίσης ο λόγος της

οικογενείας δεν στέκει διότι μπορεί και η γυναίκα να έχει οικογένεια να θρέψει.

Ενώ εμεις οι κοπέλλες της νέας γενιας προσπαθούμε με κάθε μέσο να ελλατώσουμε την καταπίεση που μας δημιουργεί αυτό το σύστημα, η κυβέρνηση ερχεται και την μεγαλώνει. Καθώρισε πριν λίγες μέρες τον μισθο των εργαζομένων μαθητων-μαθητριων, £13 για τους μαθητες και £9.500 για τις μαθήτριες. Τι δικαιολογία όμως υπάρχει για αυτή την διαφορά; Το ασήμαντο αυτό ποσο έχει σαν σκοπο του να καλύπτει τα πρωσοπικα εξοδα του μαθητη και να συμβάλλει στο εισόδημα της οικογενείας του, αν

είναι δυνατόν!

Βλέπουμε ότι είναι από τον καιρο που γεννιόμαστε που αρχίζει αυτή η ανισότητα των δύο φύλων. Είναι φυσικό όμως το σύστημα αυτό που ζούμε να θέλει να έχει την γυναίκα υποταγμένη για να την εκμεταλλευεται όσο μπορεί περισσότερο.

αγοραζετε
τη
σοσιαλιστικη
εκφραση

σοσιαλιστικη
εκφραση

Για ένα χρόνο: 24 φύλλα

Εσωτερικο: £2.000

Εξωτερικο:

Ελλάδα: £3.000 ή 300 δρ.

Ευρώπη: £4.000 ή \$12.000

Αμερική: £5.000 ή \$15.000

Αυστραλία: £6.000 ή
\$15.000 (Αυστρ.)

Η Σοσιαλιστική Έκφραση δι-
ατείθεται στα Γραφεία της Σοσι-
αλιστικής Νεολαίας ΕΔΕΝ και
στα περίπτερα.

Για την αλληλογραφία:
Σοσιαλιστική ΕΚΦΡΑΣΗ

Τ.Κ. 1064

ΛΕΥΚΩΣΙΑ—ΚΥΠΡΟΣ